

Αν θέλαμε να δώσουμε ένα γενικό τίτλο των θέσεων της ΚΕ του ΚΚΕ για το 20^ο Συνέδριο, αυτός θα μπορούσε να είναι: **«Με τις νέες αποφάσεις πάμε καλά. Αλλά και όπου ΔΕΝ πάμε, είναι επειδή αυτές ΔΕΝ έχουν αφομοιωθεί»**. Στο κείμενο που ακολουθεί θα σταχυολογηθούν κάποιες βασικές σκέψεις πάνω στις θέσεις της ΚΕ. Ο καλοπροαίρετος αναγνώστης θα διαπιστώσει πως αυτές απορρέουν από το γενικό πνεύμα των θέσεων. Ακριβώς και γι' αυτό το λόγο ΔΕΝ θα υπάρξουν αποσπάσματα προς επαλήθευση των γραφομένων.

Τέλος το κείμενο θα κρατήσει τους όρους του προσυνεδριακού διαλόγου, ο οποίος θα διεξαχθεί στα κομματικά έντυπα, ενώ ΔΕΝ κατευθύνεται εκεί. Έτσι το κείμενο θα έχει ,αναγκαστικά, έναν πυκνό και τηλεγραφικό χαρακτήρα. **Το ίσο δικαίωμα στο Δημόσιο διάλογο ΔΕΝ είναι καλό να παραβιάζεται από κανέναν και για οποιοδήποτε λόγο. Αποτελεί απόδειξη πολιτικού ελλείματος και αδυναμία ιεράρχησης του βασικού από το δευτερεύον, κείμενα - παρεμβάσεις συντρόφων τα οποία προσεγγίζουν σε έκταση τις θέσεις των κεντρικών οργάνων...**

Σε κάθε περίπτωση όσοι τα προηγούμενα χρόνια περάσαμε από το ΚΚΕ και τέτοιες μέρες ζούσαμε σε συνεδριακούς ρυθμούς, δεν έχουμε παρά **να ευχηθούμε με όλη μας την καρδιά καλή επιτυχία**. Τα συνέδρια του ΚΚΕ, είναι πάντα ορόσημα για την πορεία του συνόλου της αριστεράς ,και όχι μόνο, της χώρας μας.

Μια επικίνδυνη απόσπαση ή ακόμα και απόσταση

Το σύνολο των θέσεων διαπερνάται από ένα διακηρυκτικό ύφος του στυλ «το ΚΚΕ κατανοεί το ζήτημα με αυτό τον τρόπο». Πολύ περισσότερο η ΚΕ θέτει ως μόνιμο και επιτακτικό καθήκον για την κομματική βάση να αφομοιώσει τις σωστές ,κατά κανόνα, και επαληθευμένες κατευθύνσεις σε πρόγραμμα, κίνημα κλπ. Με αυτό τον τρόπο εξαφανίζονται οι καθοδηγητικές ευθύνες για αυτή την κατάσταση, στο βαθμό που υπάρχει. Είναι ένας έξυπνος τρόπος να αποκηρυχτούν οι ευθύνες της ΚΕ για τις έμπρακτες απολήξεις αυτής της γραμμής που ,ηθελημένα ή άθελα, οδηγούν σε ωμό οικονομισμό και φυγή στο Σοσιαλιστικό απώτερο μέλλον.

Αλήθεια πως τα ανώτερα όργανα κατακτούν αυτό την ποιοτική ,και όχι ποσοτική, διαφορά; **ΔΕΝ προβληματίζεται η ΚΕ για την πιθανότητα ύπαρξης «υλικής βάσης» για αυτή την ψαλίδα;** ΔΕΝ μπορεί να είναι αποτέλεσμα της ήρεμης 40χρονης κοινοβουλευτικής πορείας, των βουλευτικών

αποζημιώσεων, της απόσπασης από την παραγωγή, τα επαγγελματικά στελέχη κλπ; Σε περίοδο όξυνσης των κοινωνικών αντιφάσεων και βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης η διεύρυνση της απόστασης μεταξύ επιτελικής/εκτελεστικής εργασίας, χειρωνακτικής/πνευματικής δουλειάς, ικανότητας παρακολούθησης των εξελίξεων κ.α., αποτελεί επικίνδυνο φαινόμενο για κάθε επαναστατικό κόμμα. Πόσο δε μάλλον την ώρα που αναμένονται μεγάλες καμπές και αναταράξεις στον ταξικό αγώνα.

Η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο

Εδώ τα πράγματα γίνονται εξόφθαλμα! Στο κείμενο υπάρχει πλήρης απουσία αναφορών για την εργατική τάξη, όπως αυτή συγκροτείται στη δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα. Οι αναφορές του 20^{ου} συνεδρίου για την εργατική τάξη θα μπορούσαν να «ταιριάζουν γάντι» στο εργατικό κίνημα της δεκαετίας του '30. Εργατική τάξη σημαίνει τραγιάσκα, ρεμπέτικο και χειρωνακτική εργασία!! **Όσο για τη λανθάνουσα επεξεργασία ότι αυτές οι παραδοχές απορρέουν από τα καθήκοντα της πρωτοπορίας σε στιγμές κλονισμού της αστικής εξουσίας και εξέγερσης**, στα αποφασιστικά σημεία της ταξικής σύγκρουσης, **να πούμε πως και έτσι είναι πάλι ελλειμματική...**

Κριτική στα σημεία

Συνήθως τα συνέδρια αποτελούν μια αφορμή για βάθεμα και τεκμηρίωση των αναλύσεων, διαπιστώσεων κλπ. Αντίθετα στις θέσεις κριτικής της ΚΕ προς τις άλλες δυνάμεις έχουμε ένα χυδαίο τσουβάλιασμα των πάντων με όχημα τον ευρωσκεπτικισμό, από ακροδεξιές/φασιστικές δυνάμεις (δεξιός ευρωσκεπτικισμός) έως της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. (αριστερός ευρωσκεπτικισμός).

Στην ίδια λογική έχουμε ταύτιση της γραμμής συγκέντρωσης δυνάμεων με τη μορφή προγράμματος, μεταβατικό, με το γνωστό κυβερνητισμό και τις εμμονές σε κυβέρνηση διαχείρισης του συστήματος. Αδυναμία εξαγωγής συμπερασμάτων, σε θεωρητικό & πρακτικό επίπεδο, από την «εισβολή» μαζών, υπό αστική & μικροαστική ηγεμονία, στο προσκήνιο της ταξικής πάλης. Π.χ. αγανακτισμένοι, Occupy wall street, κ.α. Υποτίμηση της αξίας όξυνσης στο πολιτικό σκηνικό -π.χ. Δημοψήφισμα- με απαντήσεις σε κορυφαία ερωτήματα -ΕΥΡΩ & ΕΕ-, ως πάλη από τα πριν χαμένη εντός του αστικού συστήματος. Άρνηση της απλής παραδοχής ότι ο λαός θα αξιοποιεί τους αστικούς κλυδωνισμούς για να διευρύνει το όποιο ρήγμα, με μια αφήγηση κάποιας «καθαρής γραμμής» με όρους χημικής καθαρότητας. Στατική θεώρηση της εποχής, όσο και «εξωραϊσμό» του πολέμου, ο οποίος ΔΕΝ θα επιταχύνει απλά τις εξελίξεις - διευρύνοντας τις δυνατότητες- , αλλά θα τις στρέψει υποχρεωτικά σε ριζοσπαστική κατεύθυνση.

Ένα ηχηρό χαστούκι, πραγματικό μάθημα

Παρ' όλα αυτά το ΚΚΕ δίνει μαθήματα σε ελευθεριακές απόψεις, **οι οποίες υπάρχουν κυρίως στο χώρο μας**, για τη σύνδεση της κομματικής ανάπτυξης με την αλλαγή των συσχετισμών σε όλα τα επίπεδα, συνδικαλιστικό - πολιτικό - ιδεολογικό, για τη σύνδεση αντικειμενικού - υποκειμενικού, για τη σημασία της πάλης σε μη επαναστατικές συνθήκες. Η διαφωνία με τη γραμμή/πρακτική εδώ ΔΕΝ παίζει κανένα ρόλο. **Η ορθή μεθοδολογία και η έμφαση στη διαπάλη των ιδεών, εντός και εκτός οργάνωσης, παίζουν τον αποφασιστικό ρόλο.** Στην ίδια κατεύθυνση η επικέντρωση στις Κομματικές Οργανώσεις Βάσεις ως «κύτταρα» διεξαγωγής αυτής της πάλης, ΚΑΙ ΟΧΙ ΘΟΛΩΝ μετώπων ή πρωτοβουλιών, ατέρμονων συζητήσεων σε νεκρές σελίδες χαρτί με τη «ρόδα να γυρίζει στον αέρα».

Η επαφή με τις ευρύτερες μάζες, ορθά επισημαίνεται, πως μπορεί να γίνει ΜΟΝΑΧΑ με όχημα την πρωτοπορία της εργατικής τάξης και το ΠΟΛΙΤΙΚΟ της κίνημα! Ας θυμηθούμε την πλημμυρίδα των μικροαστικών ιδεών στις πλατείες των αγανακτισμένων, ποιο άλλο θα μπορούσε να ήταν το όχημα για τον όποιο, σοβαρό, επηρεασμό αυτού του κόσμου;

Π.χ. είναι τελείως διαφορετικό να λες «είμαι ο Βασίλης και είμαι καλά, είμαι μέλος του ΝΑΡ και ήρθα να

σας πω την αλήθεια», από το να οργανώνεις/κατευθύνεις την πολιτική δράση, ώστε να ακουστεί την κρίσιμη στιγμή «είμαι ο πρόεδρος της εργοστασιακής επιτροπής του τάδε εργοστασίου, κλιμακώστε την πάλη σας! Εμείς παράγουμε τα πάντα, σε περίπτωση «black out» έχουμε τις δυνατότητες να συνεχίσουμε την παραγωγή και να νικήσουμε!»

Αυτή η πάλη ΔΕΝ μπορεί να αντιμετωπίζει την Εργατική τάξη στη σφαίρα της κυκλοφορίας, ούτε ως γραμμική συνέχεια της εκλογικής στήριξης στη Σοσιαλδημοκρατία! Αυτή η πάλη θα διεξαχθεί «έξω και απέναντι» σε ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, στην οργάνωση αποκλειστικά της τάξης για να πουλήσει «ακριβότερα» το εμπόρευμα εργατική δύναμη!

Τζώτζης Βασίλης

Ξάνθη 10/1/2017

Υ.Γ. Σε μια επόμενη παρέμβαση με αφορμή ΚΑΙ το διάλογο για το 4^ο συνέδριο της νΚΑ, [ΟΣΟ και τα σημειώματα του σ. Π.Μ. για το τι θα μπορούσε να πάει αλλιώς](#) θα ασχοληθούμε **με το ζήτημα υποκειμενικών VS αντικειμενικών δυνατοτήτων!**